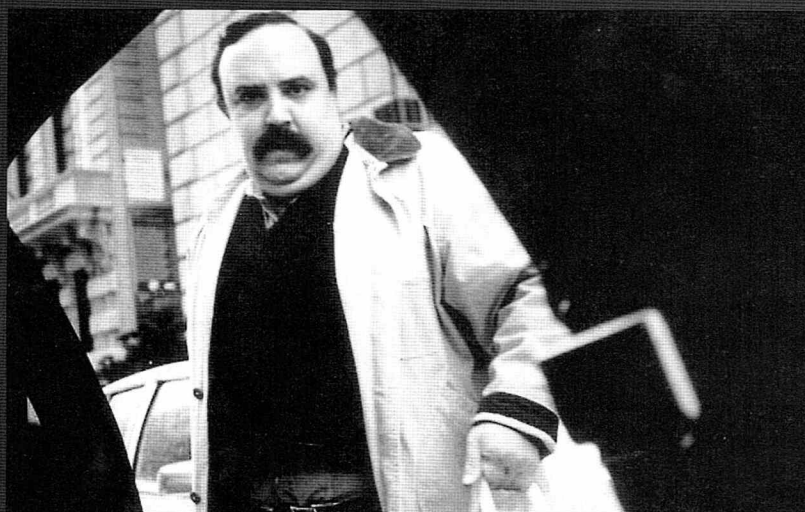

Fotografier af en New York Taxi-Driver:

Drive-By Shootings

Anmeldt af
Christoffer Regild

Fotografier af New York taget fra en taxa. Det er hvad fotografen David Bradford har leveret i sin bibel-store bog *Drive-By Shootings*, som er udkommet på forlaget Könemann.

Bradford er oprindelig uddannet designer (1978) og arbejdede som Art Director på det eksklusive Saks Fifth Avenue, men udskiftede 9-17 jobbet med et job som freelance illustrator og grafisk designer. Da pengene ikke slog helt til, begyndte han derfor at køre taxa, men kunne alligevel ikke holde sig fra det kreative. Bradford har i rollen som taxachauffør og fotograf to identiteter – en ikke dårlig kombination, idet han ser sit snit til at tjene penge samtidig med, at han kører rundt i New Yorks urbane univers med sit kamera.

Billederne kommer til ham allerede *framede* af bilens rektangulære ruder, og det er kundernes destination, der bestemmer, hvilken vej taxaen skal køre. Af og til vender han også kameraet mod passagererne på bagsædet. Man kommer pludselig tæt på folk, der er fanget i taxaens rum, og det bryder fint strømmen af billeder skudt fra taxaen af mennesker og biler, bygninger og skygger.

Bradfords billedsprog er impulsivt, men også meget nuanceret. Ved at gå på opdagelse i billederne finder man mange spændende detaljer og finurligheder, som er observeret og fastholdt i et billedrum, der er kompositorisk spændt ud. Han formår at jonglere med flere bolde i luften, og den kompleksitet, der opstår herved, rammer præcis den nerve, der driver NY. Travlhed, intensitet, frodighed og rovdrift.

Det er en tyk bog på mere end 500 sider i A5 format med ca. 1500 s/h billeder, hvilket på sin vis er bogens svaghed. I sin stræben efter at få plads til de mange billeder, bliver den yderst kompakt. Ofte er der seks, og helt op til tolv billeder, på et opslag, og de bliver meget små at kigge på. Kun en grafisk aflæsning af billedets hovedlinjer er umiddelbart mulig, og det er ganske ufortjent idet der næsten altid ligger små pointer gemt i detaljen. Endvidere er jeg tvivlsom overfor måden at sammensætte billederne på, hvor Bradford grupperer alle sine billeder med tunneller, broer, uskarpe skud i natten osv. Jeg kunne bedre forestille mig en redigering, der overraskede ved at sætte billeder sammen i et forløb, der tillægger hinanden værdi og dynamik, istedet for at dupplere hinanden.

Det er klogt at sætte sig rammer for et fotografisk projekt, der har klart afgrænsede retningslinjer, apparatet og det kreative i den ene hånd og rattet og pengene i den anden, uden at de to ting har noget med hinanden at gøre. Så spilder man ikke tiden. Bradford konstaterer: 'Jeg ved at jeg graver efter diamanter. Set i det lys, har jeg ikke haft en eneste dårlig dag som New York taxachauffør.'

Man kan sige, at manden har gjort det let for sig selv, og det er en kvalitet, men det svære ligger i at kunne holde ved interessen og hele tiden være på vagt, klar til at fotografere når situationen er der, inden motivet glider forbi. Dag efter dag, år efter år.

David Bradford.
Drive-By Shootings
Photographs by a New York Taxi Driver

Könemann, Køln

